

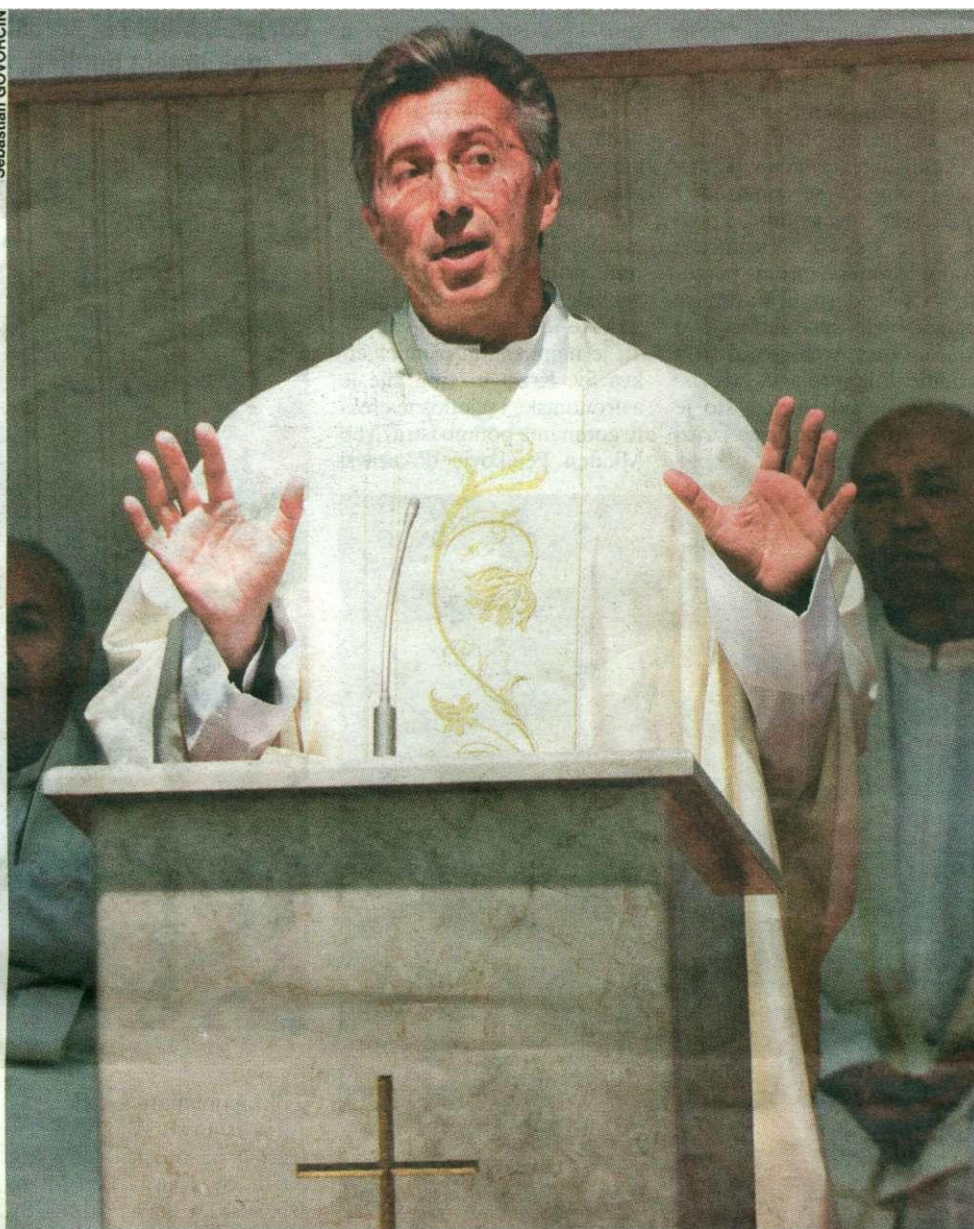
DR. FRA ANĐELKO DOMAZET NA PLOVANIJU PREDVODIO SVEČANO KONCELEBRIRANO MISNO SLAVLJE NA SVETKOVINU SV. JOSIPA

Kriza muškaraca je zapravo kriza identiteta

ZADAR - Svečano koncelebrirano misno slavlje na svetkovinu Sv. Josipa u crkvi posvećenoj njemu u čast na zadarskom predjelu Plovanija prošlu subotu predvodio je dr. fra Anđelko Domazet, prof. na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu u zajedništvu župnika mons. Šime Perića i desetak svećenika. Mons. Perić je na kraju euharistijskog slavlja čestitao svima svetkovinu Sv. Josipa, a također je uputio čestitke i svima onima koji toga dana slave imendan. Župnik Plovanije se zahvalio svim nazočnim svećenicima te brojnim vjernicima iz Zadra i drugih dijelova Zadarske nadbiskupije koji su sudjelovali na proslavi svetkovine Sv. Josipa, zaručnika BDM, zaštitnika hrvatskog naroda, kao i uzora obiteljskog i radničkog života. Sveti Josip je i zaštitnik Svete obitelji i cijele Katoličke crkve.

- I mnoge zemlje poput Austrije, Kanade, Meksika, Bavorske, Hrvatske, također slave svetog Josipa kao zaštitnika, započeo je fra Anđelko svoje obraćanje vjernicima dodajući da smo po moćnom zagovoru svetog Josipa pozvani moliti za pomoć na putu vršenja svoje životne misije. Bogu je posebno preporučio obitelji i očeve da bi po uzoru svetog Josipa znali odgovoriti na Božji poziv i ispuniti svoju životnu misiju.

- Što se događa s današnjim muškarcima, upitao je na početku propovijedi predvoditelj euharistije.

Dr. fra Anđelko Domazet, prof. na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu

- Ako pogledamo statističke podatke imamo razloga biti zabrinuti zbog porasta nasilja, kriminala, alkohola, upravo među mladim muškarcima. Jednom riječju, muškarci su u krizi. Kriza muškaraca je zapravo kriza identiteta muškarca kao muškarca. Iz te krize identiteta onda proizlazi kriza njegove uloge kao supruga i oca. Sve je u jednoj velikoj promjeni, kazao je fra Anđelko.

- Društveni analitičari kažu da mi danas živimo u društvu bez očeva. Društvo bez očeva znači prije svega nedostatak kulture starijih. Imaju li stariji prenijeti mladima ne samo tehničko znanje, nego umijeće življenja, poštovanje, naučiti

ih kako se ophoditi s moći, novcem, vlastitim granicama? Čini mi se da to sve teže ide. Društvo bez očeva znači također da u obitelji ne postoji više jaka figura oca. Možda neki među nama nose u svojoj duši duboku ranu zato što su odrasli kao dijete bez oca. Ne samo u doslovnom smislu, jer otac može biti fizički prisutan, ali je emocionalno odsutan i emocionalno škrt. Mnogi nisu osjetili ljubav svoga oca, sigurnost i zaštitu. I to je jedna praznina u njihovom srcu. Njihovi očevi nisu ih nikada iznutra razumjeli, nisu ih pratili, nisu bili prisutni emocionalno, egzistencijalno. Danas tome treba dodati da mnoge žene nastavljaju prehranjivati svoju obitelj bez oca i muške

plaće. Društvo bez očeva također znači osobito u mnogim obiteljima ono što bih ja ovako izrazio: "Puno je mame, a malo tate", riječi su propovjednika.

- Mnogi od nas odrasli smo u kraljevstvu majke i kuća je bila njezino kraljevstvo. Otac je nekako bio isključen zato što ga je zapadno društvo isključilo iz odgoja djece, iz njihova srca. Uglavnom u mnogim obiteljima puno je mame, a malo tate. To ima svoje posljedice za muški identitet, naveo je predvoditelj svete mise istaknuvši važnost nezamjenjive uloge oca.

- U Evanđelju vidimo kako su se sveti Josip i Marija morali susresti s odvajanjem od Isusa. Dvanaestogodišnji Isus u hramu je napravio nešto na

svoju ruku. Kaže Evanđelje: "Sinko, zašto si nam to učinio?" Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili." A on im reče: "Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojega?" Drugim riječima, trebao je napustiti obitelj da bi izvršio svoje životno poslanje.

Jedan svećenik koji deset godina radi kao zatvorski kapelan pripovijeda da je u razgovoru sa zatvorenicima muškarcima primijetio da ogromna većina njih imaju loš i nekvalitetan odnos sa svojim zemaljskim ocem. On kaže da danas postoji jedna "glad za ocem". Sto znači "glad za ocem", upitao je fra Anđelko.

- To prije svega znači - potreba muškog autoriteta, ali ispravno shvaćenog. Ne autoritativnost, nego je potreban prirodni muški autoritet, ono što zovemo "muška ruka", gdje otac nije neki vlastodržac, tiranin, nego jedan autoritet. Ta "glad za ocem" je zapravo glad za starijim, zrelijim, iskusnijim muškarcem koji će dati djetetu usmjerenje, putokaz, ohrabriti ga, uliti mu samopouzdanje, poručio je fra Anđelko Domazet.

- Ne bih želio umanjiti ulogu majke ili žene. One su moliteljice, srce našeg društva i budućnosti i zahvalni smo našim majkama. Majka gradi "gnijezdo", sluša, razgovara s djetetom, ali otac ima zadatak povesti dijete izvan obiteljskog "gnijezda" u svijet. I to je muški autoritet koji nam je danas potreban, istaknuo je propovjednik.

Marija ČURKO

Brojni vjernici na misi u čast sv. Josipa